

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 2 september 2010

Betreft: Wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met de implementatie van de Richtlijn 2009/162/EU van de Raad van 22 december 2009 tot wijziging van enkele bepalingen van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (Implementatie Technische Herzieningsrichtlijn BTW) (32400)

Geachte leden van de Commissie,

De Orde heeft kennis genomen van het bovengenoemde wetsvoorstel. Allereerst stelt de Orde met genoegen vast dat de Minister met betrekking tot de wijzigingen van artikel 15, Wet omzetbelasting 1968, niet verder gaat dan strikt noodzakelijk (I.1, Memorie van toelichting, hierna MvT).

Verlichting administratieve lasten?

Onder I.3.1 van de MvT (Administratieve lasten en uitvoeringsaspecten) stelt de Minister dat "*(h)et voorstel tot beperking van BTW-af trek voor het privégebruik van onroerende zaken (...) in beginsel tot een verlichting van administratieve lasten*" leidt. De Orde ziet deze lastenverlichting niet direct en verneemt graag van de Minister waarop hij dit baseert. Hierbij verwijst de Orde onder meer naar het artikel van J.B.O. Bijl, *Af trek van btw op kosten en investeringen met betrekking tot bedrijfsmiddelen*, WFR 2010/872. Ondernemers moeten vanaf 1 januari 2011 voor roerende bedrijfsmiddelen een ander correctiemechanisme toepassen dan voor hun onroerende bedrijfsmiddelen. Ondanks dat de systematiek (herziening) al wordt toegepast, betekent dit naar de mening van de Orde niet per definitie dat het daarmee om een lastenverlichting gaat. De Orde verneemt dan ook graag op welke wijze de Minister zijn zienswijze ("*Het feit dat het privégebruik niet meer apart en aanvullend hoeft te worden belast, leidt tot een vereenvoudiging van het aangifteproces*", MvT onder I.3.1.) onderbouwt.

Toepassing overgangsregeling

De Orde meent in Artikel II van het Voorstel van Wet te lezen dat de daarin beschreven overgangsregeling geldt voor alle onroerende zaken waarvoor vóór de ingang van de wetswijziging (dus vóór 1 januari 2011) uitgaven zijn gedaan waarop de btw in aftrek is gebracht op grond van de huidige regels van art. 15 Wet OB '68. Er moet – als de Orde het goed ziet – dus sprake zijn van een eerste uitgave waarvan de btw in aftrek is gebracht vóór 1 januari 2011. In een bericht op de website van Accountancynieuws van 18 augustus 2010 was echter te lezen dat de desbetreffende onroerende zaken (wat de schrijver van dit bericht betreft) vóór 1 januari 2011 in gebruik moeten zijn genomen om onder de overgangsregeling te kunnen vallen. Dit lijkt de Orde niet alleen onjuist maar ook ongewenst. Met betrekking tot dergelijke onroerende zaken zijn immers veelal reeds investeringsbeslissingen genomen die mede tot stand zijn gekomen op basis van (het kasvoordeel dat zijn basis heeft in) de huidige btw-regelgeving. De Orde verneemt dan ook graag of de Minister met de Orde van mening is dat de overgangsregeling van toepassing is op alle onroerende zaken waarvoor vóór 1 januari 2011 aantoonbaar investeringsbeslissingen zijn genomen, of in elk geval voor onroerende zaken waarvoor uitgaven zijn gedaan waarover de btw geheel of gedeeltelijk in aftrek is gebracht.

Overgangsregeling en met onroerende zaken samenhangende diensten

Verder verneemt de Orde graag van de Minister hoe naar zijn mening moet worden omgegaan met de btw op diensten (zoals verbouwingdiensten, schildersprestaties etc.) welke worden aangekocht met betrekking tot onroerende zaken waarop de overgangsregeling van Artikel II van het Voorstel van Wet van toepassing is. De Orde verwijst hierbij naar de recent door de Hoge Raad aan het Europese Hof van Justitie gestelde prejudiciële vragen op dit punt, HR 11 juni 2010, nr. 07/12617, onder meer gepubliceerd in V-N 2010/30.12.

Gevolgen voor publiekrechtelijke instellingen

De Orde vraagt zich af of het de Minister bekend is dat bij compensatiegerechtigde lichamen een wijziging in het gebruik tussen ondernemers (aftrekgerechtigde) en compensabele activiteiten op dit moment een groot probleem vormt. De praktijk wijst uit dat bij een daling van het compensabele gebruik er voor het BTW-compensatiefonds moet worden herzien doch geen aanvullend recht op aftrek ontstaat. Op dit moment behoeft bij een daling van het ondernemersgebruik (tenzij een interne levering aanwezig is) echter ook geen herziening c.q. terugbetaling van de in aftrek gebrachte btw te geschieden. De Orde vraagt zich dan ook af wat de thans voorgestelde wijziging voor gevolgen heeft voor deze situaties.

Voorbeeld:

Een gemeente gebruikt een pand eerst voor 60% ondernemers/aftrekgerechtigde activiteiten en voor 40% ten behoeve van de compensabele activiteiten. Na verloop van 3 jaren wordt het gebruik 80% ondernemers/aftrekgerechtigde prestaties en 20% compensabele.

Vraag: geldt dan ook voor deze gemeente een aanvullende herziening (betaling) van de initieel niet in aftrek gebrachte btw? De gecompenseerde btw wordt immers wel gecorrigeerd c.q. herzien.

Stel dat in een later tijdvak het gebruik wijzigt naar 40% ondernemers/aftrekgerechtigde prestaties en 60% compensabele activiteiten.

Vraag: dient de gemeente dan de in aftrek gebrachte btw te herzien c.q. terug te betalen?

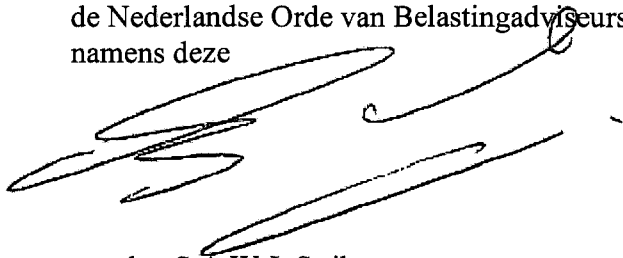
De Orde verzoekt de Minister om aan te geven welke regels op bovenstaande situaties van toepassing zullen zijn en hoe deze in de praktijk uitwerken.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden aan de minister van Financiën.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

mr. drs. S.A.W.J. Strik
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen